

Seguiment massiu de les mobilitzacions del 19 de juliol contra les retallades del Govern central

La ciutadania surt al carrer a les manifestacions convocades a diferents ciutats de l'Estat

boral regressiva, menys prestacions per als aturats, retallada salarial als empleats públics, cop a les pensions, retallades a la dependència, sanitat i educació, pujada de l'IVA, baixada de les cotitzacions socials

El passat 19 de juliol, CCOO i UGT van convocar manifestacions i concentracions a més de 80 ciutats arreu de l'Estat per denunciar les darreres retallades del Govern central.

De manera massiva, moltes persones van acudir a aquestes mobilitzacions per criticar les mesures d'austeritat del president Mariano Rajoy: reforma la-

als empresaris, privatització d'empreses públiques, desmantellament de l'estat social i de dret...

A Catalunya, també amb la participació d'altres forces sindicals, prop de 500.000 persones van sortir al carrer per exigir de manera pacífica una altra manera de sortir de la crisi. La Via Laietana de Barcelona va reunir

400.000 persones, i també van ser nombroses les manifestacions de Sabadell, Terrassa, Girona i Tarragona i les concentracions de Lleida, Tortosa o Vic, amb el lema 'No callem! Defensem els nostres drets!'.

editorial

Les mobilitzacions no s'aturen ni per vacances

Cada dia es veu més clar que les mesures i les retallades del Govern de l'Estat per fer front a la situació econòmica i als requeriments europeus agreugen la recessió econòmica i estan portant al límit la majoria de la població. Atur, precarietat laboral, desigualtat, pobresa, exclusió social són alguns dels efectes per a una bona part de la ciutadania, mentre una minoria de la societat continua enriquint-se, evadint impostos...

S'ho volen carregar tot: els drets socials i laborals, els serveis públics, les llibertats democràtiques. Per això cal una resposta majoritària i continuada dels treballadors i les treballadores i del conjunt de la societat.

Com vam dir el dia 19 al carrer, aquest Govern està fent un frau polític aplicant unes polítiques que ningú no ha votat, i no pararem fins que les aturem.

No és hora de resignacions ni de desànim, sinó de resposta. Per això el sindicat no s'atura i les mobilitzacions no fan vacances. Aquest mes d'agost continuarem fent concentracions, repartint octavetes, posant pancartes... i preparant la gran manifestació del 15 de setembre a Madrid.

Bon estiu a tothom i a carregar forces per seguir defensant els nostres drets! ■

Marxa social a Madrid: 15 de setembre

Els secretaris generals confederals de CCOO, Ignacio Fernández Toxo, i d'UGT, Cándido Méndez, s'han dirigit a més de 100 associacions i col·lectius per impulsar una cimera social. L'objectiu és reunir esforços per respondre de manera conjunta a les agressions, en forma de retallades socials, que pateix la ciutadania.

Aquesta cimera és el punt d'inici d'una mobilització que s'estendrà per tot l'Estat i que tindrà el seu punt àlgid a Madrid, el dissabte 15 de setembre de 2012, amb una gran marxa nacional

de treballadors. Aquí arribaran columnes de diferents sectors, com l'educació, la sanitat, els empleats públics, els miners, els serveis socials...

Després de l'èxit del passat 19 de juliol, és moment de continuar amb una mobilització sostinguda i exigir al Govern central que convoqui un referèndum per conèixer l'acceptació que tenen les dures mesures que està aplicant. ■

CCOO convoca vaga a Renfe el proper divendres 3 d'agost

CCOO de Catalunya i la resta de sindicats representatius d'ADIF, FEVE i Renfe-Operadora han convocat una vaga per al proper divendres 3 d'agost per protestar contra l'avançament, al juliol del 2013, de la liberalització del sector ferroviari.

Ens oposem a aquesta mesura i fem una crida a tots els ferroviaris i ferroviàries a participar en les accions que es convoquin en defensa dels nostres drets, del ferrocarril públic i de l'ocupació i per dir NO a la privatització del ferrocarril. ■

La paga extra de Nadal dels funcionaris

CCOO ha denunciat que el Govern de la Generalitat no negociarà l'aplicació de la retallada de la paga extraordinària als empleats públics.

En la darrera reunió de la Mesa General de la Funció Pública, el Govern català va informar de la manera en què aplicarà la rebaixa salarial aprovada pel Govern de l'Estat: sostraurà a cada treballador i treballadora la paga extraordinària de desembre completa (aproximadament el 7%) i, al mateix temps, li retornarà la quantitat que li va sostroure al mes de juny (2,5%).

CCOO ha criticat la poca predisposició a negociar tot el paquet de mesures laborals compreses en el Reial decret llei, que empitjoren les condicions de treball del funcionari. ■

Difícil situació dels agents rurals davant l'onada d'incendis

L'Agrupació d'Agents Forestals de Catalunya de la Federació de Serveis a la Ciutadania (FSC) de CCOO de Catalunya ha qualificat d'insostenible la situació professional i laboral actual dels agents rurals, en un moment d'alta proliferació d'incendis a Catalunya.

El Departament d'Agricultura de la Generalitat està reduint plantilles, acomiadant personal i no cobreix les baixes per jubilació i mort. A més, anul·la el sistema de guàrdies de 24 hores, envia agents als incendis sense casc de protecció ni roba ignífuga, no lliura el nou equipament, no repara les avaries dels vehicles, tarda vuit mesos a eradicar la legionel·la a set bases comarcals, obliga a fer hores extraordinàries sense retribuir... Per tot això, CCOO ha exigut urgentment un canvi en la política de prevenció. ■

Segons l'estudi "L'ocupació a Catalunya, 2012" presentat per CCOO, disminueix la contractació indefinida

El comportament de l'ocupació al llarg de l'any 2011 ha estat analitzat per l'Àrea de Socioeconomia de CCOO de Catalunya, que ha publicat un informe presentat en roda de premsa el passat 17 de juliol.

Segons les dades de 'L'ocupació a Catalunya, 2012', l'any passat ha situat l'ocupació en un panorama de destrucció força delicat. Es trenca la tendència de lleugera desacceleració que apuntava l'any 2010. Es redueix l'ocupació, i els principals grups de població afectats són les dones, els joves, els immigrants o els aturats de més edat. No hi ha signes de recuperació i cada vegada hi ha més persones a l'atur que

veuen menys possibilitats de tornar a treballar: per a molts d'ells, l'esgotament dels dos anys de prestació d'atur els porta a una situació molt difícil. La reforma laboral aprovada el juny del 2010 s'ha demostrat del tot ineficaç per crear ocupació, com demostra la reducció de la contractació registrada. Aquesta disminució —especialment pel que fa a la contractació indefinida—, la possibilitat d'un acomiadament més fàcil i barat i l'augment dels contractes a través d'ETT estant fent un mercat de treball inestable i precari.

Des de CCOO creiem que cal un nou model productiu, basat en l'estabilitat i la qualitat

dels llocs de treball, la productivitat, la producció que porti valor afegit i la competitivitat empresarial. I també pensem que s'ha d'estimular l'activitat econòmica amb inversió pública, a més de facilitar l'accés al crèdit financer. ■

CCOO alerta de les altes xifres de desocupació

Les darreres dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA), corresponents al segon trimestre de 2012, situen un escenari complicat. A Cata-

lunya hi ha prop de 215.000 persones ocupades menys i 130.000 persones aturades més que ara fa un any.

Tenim una taxa d'atur del 22% i la situació del nostre mercat de treball continua sent preocupant. CCOO ha criticat reiteradament les polítiques erràtiques dels Governos central i català que no inclouen estímuls per

l'economia. El sindicat denuncia com s'està fent recaure els ajustaments per la crisi en assalariats, pensionistes, persones desocupades... Per això, des d'una posició de mobilització sostinguda contra les retallades i els atacs als drets socials i laborals, insta a l'Administració a posar en marxa mesures per reactivar l'economia i la creació d'ocupació. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

Per a més informacions,
connecta't
www.ccoo.cat

El CITE de CCOO de Catalunya atén unes 20.000 consultes durant el primer semestre del 2012

El Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers de CCOO de Catalunya ha presentat la seva memòria d'activitats del primer semestre del 2012, de la qual es desprèn que ha donat resposta a 18.942 consultes.

Això ha suposat un lleuger descens en relació amb les que es varen rebre durant el mateix període d'anys ante-

riors, fet que ha estat provocat bàsicament per la crisi i l'empitjorament de la situació econòmica que vivim.

Per països, les persones que han utilitzat el CITE de CCOO provenien majoritàriament de Bolívia, el Marroc, Colòmbia, l'Equador o el Senegal, entre d'altres.

Les consultes que més dubtes han generat durant aquest període han estat les relacionades amb l'arrelament social, la renovació de l'autorització de residència i la renovació de l'autorització de treball.

Cal destacar també la bona acollida que ha tingut el nou servei d'assessorament que ofereix el CITE, des d'aquest mateix any, per a persones que desitgen anar a treballar a altres països d'Europa.

Així, s'han rebut un total de 164 consultes relacionades amb l'emigració a un altre país europeu, de les quals el 35% les han fetes ciutadans espanyols amb estudis finalitzats de nivell mitjà o bàsic que desitjaven treballar majoritàriament al sector serveis, a la construcció o a la indústria. ■

CCOO es manifesta pel dret a la salut

Unes 50 entitats, entre les quals hi ha CCOO de Catalunya i diverses coordinadores en defensa de la sanitat pública, sindicats, partits, federacions i col·lectius de veïns, organitzacions de dones o immigrants i assemblees de barri s'han unit i s'han manifestat aquest dissabte 28 de juliol,

a Barcelona, contra el Reial decret llei de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut, aprovat pel Govern del PP.

El decret suprimeix el dret a la salut com a dret universal, introdueix barreres econòmiques en l'accés a nombrosos tractaments, redueix

l'eficiència de les mesures preventives i de control i no contribueix a la sostenibilitat del sistema públic. A més, se suma a les agressions del Govern de la Generalitat contra la salut pública, com l'euro per recepta, la reducció de llits o el tancament de plantes i serveis. ■

CCOO convoca mobilitzacions l'1 d'agost contra l'euro per recepta i donarà suport jurídic a les persones que es neguin a pagar-lo

CCOO de Catalunya, com a membre de la Plataforma Prou Retallades, ha convocat una concentració per al proper dimecres 1 d'agost contra l'euro per recepta i el copagament. A més, ha iniciat una campanya contra els impostos sobre la salut exigits pels governs de CiU i del PP i esgotarà totes les vies polítiques i jurídiques per posar punt i final a "una taxa injusta, ineficaç i improvisada".

Per a CCOO, l'euro per recepta vulnera la Llei general tributària, la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat i la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes, i suposa el doble pagament d'una sanitat pública que ja paguem a través dels impostos.

És per això que CCOO promourà un procediment jurídicament establert contra l'euro per recepta per a totes les persones

que es neguin a pagar-lo i hagin omplert el formulari que la Generalitat ha facilitat a les farmàcies per a aquests casos. ■

CCOO de Catalunya dóna suport a la ILP per una renda garantida de ciutadania

CCOO de Catalunya dóna suport a la iniciativa legislativa popular per una renda garantida de ciutadania (RGC), que compta amb el suport d'un ampli ventall d'organitzacions i entitats cívi-ques, socials i polítiques.

Segons l'article 24.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la RGC ha d'assegurar els mínims necessaris perquè les persones o famílies que viuen a Catalunya i que es troben en situació de pobresa puguin tenir una vida digna.

La RGC ha de substituir l'actual renda mínima d'inserció que, després de diverses modificacions, ha vist reduïda la seva efectivitat i ha deixat de ser un dret subjectiu de les persones en situació de pobresa.

La pobresa a Catalunya ha anat augmentant els darrers anys fins al punt que un de cada cinc catalans disposa de rendes inferiors al llindar de la pobresa. La crisi econòmica i la destrucció de llocs de treball han fet disminuir els ingressos de moltes famílies i, durant el 2011, hi ha hagut 196.800 llars a Catalunya que tenien tots els seus membres actius a l'atur, i 89.200 llars sense cap mena d'ingrés. ■

La malformació del fetus ha de ser motiu suficient per avortar

CCOO de Catalunya rebutja contundentment les declaracions del ministre de Justícia, Alberto Ruiz Gallardón, sobre la intenció que la malformació del fetus no sigui considerada com un supòsit d'avortament, tal com preveu la llei actualment.

Creiem que aquestes declaracions són un atac als drets de les dones de disposar del seu propi cos, tal com recull l'apartat sobre drets sexuals i reproductius de les Nacions Unides, perquè els impedeix avortar, si així ho desitgen, els priva la seva llibertat i els nega el dret a controlar el seu propi cos.

Els canvis en la Llei de l'avortament que proposa el Govern del PP forçaran moltes dones sense recursos a avortar clandestinament, amb el risc per a la salut que això comporta, i a les que tenen més diners a marxar a avortar a Londres o a Holanda com fa 40 anys. ■

Emilio Gabaglio

“Una política d’austeritat en una situació de recessió, ho empitjora tot.”

Com a secretari general de la Confederació Europea de Sindicats (CES) des del 1991 fins al 2003, Emilio Gabaglio ha estat un testimoni privilegiat del procés de construcció europeu. Al principi del seu primer mandat va assistir als debats entorn del Tractat de Maastricht i, a l'hora de completar el tercer, acompanyava la introducció de la moneda única i assistia als inicis de l'Estratègia de Lisboa. En el marc de l'Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya, Emilio Gabaglio feia una anàlisi de la crisi europea i dels principals reptes, oportunitats i perills als quals s'enfronta el projecte comú en aquests moments

■ Avui el projecte europeu sembla haver estat agredit per una unió monetària prematura i amb moltes mancances. Quan es va debatre el Tractat de Maastricht, no es va plantejar que una unió monetària sense unió fiscal no tenia sentit?

Sí que es va plantejar, i la CES va ser un dels protagonistes d'aquests debats. Des del primer moment, vam dir als que prenen les decisions, a les autoritats, a la Comissió i al Consell de Ministres que nosaltres no pensàvem que fos viable una unió que, pel nom, era econòmica i monetària, però, de fet, era purament monetària. Avui ens adonem que aquesta construcció de Maastricht era feta en una bona època. Quan han començat els temps dolents, els desequilibris econòmics en la crisi actual, s'ha vist que hi ha mancances. Al seu moment això es va negar. En la convenció europea que havia d'escriure la nova carta constitucional, que va fracassar, com tots sabem, hi va haver una trobada amb el president del Banc Central Europeu de l'època, el senyor Dusenbergh. Li vam preguntar sobre la idea d'un banc central que tingués les mateixes competències que la Reserva Federal Americana, que no es fes tan sols càrrec de l'estabilitat dels preus i de la inflació, sinó que també incidís en l'ocupació. També es va demanar als governs que es dotés la Unió Europea d'eines per a una veritable coordinació de la política econòmica, pressupostària i fiscal. Tot això es va denegar. Es va dir que era innecessari. Avui veiem que aquesta era la sortida.

■ La política econòmica europea quedava recollida en l'Estratègia de Lisboa, que posava uns objectius que no es van arribar a assolir. Lisboa va servir també a alguns països per introduir fortes reformes en el mercat laboral...

L'Estratègia de Lisboa tenia mancances importants. Per començar es partia del fet que, al llarg dels deu anys, fins al 2010, es mantindria una taxa de creixement del 3%. Si no m'equivoco hi va haver tan sols un any en què la mitjana de creixement va ser del 3%. El segon error que es va cometre va ser en l'àmbit metodològic. No es va garantir que les decisions fossin vinculants per als països. Es partia de les bones intencions. Es deia als governs el que havien de fer, però no hi havia, com en el cas del Pacte d'estabilitat, criteris clars, vinculants, sancions. Cada país va escollir menú, un punt o l'altre del menú. Pel que fa a la recerca hi va haver, en general, més despesa. Un altre desequilibri va ser en el mercat laboral, en el sentit de la flexibilització i la precarització de l'ocupació. Aquest va ser el problema de Lisboa: la falta de compromís polític i el desequilibri intern. Tan sols s'aplicà la part positiva però no la part negativa.

“Es va demanar als governs que es dotés la Unió Europea d'eines per a una veritable coordinació de la política econòmica, pressupostària i fiscal. Tot això es va denegar. Es va dir que era innecessari. Avui veiem que aquesta era la sortida.”

■ Del mètode obert de coordinació de Lisboa hem passat a la governança econòmica europea. En un context de recessió, la governança comporta serioses retallades a escala social que desperten un fort rebuig. És possible construir Europa si la ciutadania no veu un valor afegit molt explícit en aquesta tasca?

Estic d'acord que Europa es percep des del món del treball i de la ciutadania com un vincle negatiu, com un marc que sanciona, que ataca el model social i que comporta una pèrdua de la capacitat de decisió per part dels governs nacionals. Mitjançant diversos instruments, el darrer ha estat el pacte fiscal, s'han anat adoptant mesures unilaterals amb un fil comú, la política d'austeritat. Una política d'austeritat que, en una situació de recessió, ho empitjora tot. Curiosament, el pacte fiscal pretén assegurar un equilibri del deute i de les finances públiques, però com que impulsa una regressió en l'economia real, finalment ho acaba im-

“Perquè Europa significa cohesió social, solidaritat social, drets, el treball com a factor condicionant de l’economia.”

“S’ha de posar Europa com a prioritat no tan sols en els congressos i en les declaracions, sinó també en el dia a dia de l’acció sindical.”

pedint. No hi pot haver equilibri en les finances públiques si l’economia real entra en recessió, depressió, que és com estan els països actualment, amb greus repercussions en l’ocupació i en les condicions de vida i de treball. Hi ha un procés d’empobriment a tot Europa, amb diferències d’un país a l’altre, i més als perifèrics, com Itàlia, Espanya, Portugal o Grècia, com a cas extrem. Un procés d’empobriment que no tan sols afecta la classe treballadora en un sentit estricte, sinó les classes mitjanes. Això va en contra de la cohesió social i de les perspectives d’un veritable desenvolupament com el concebem nosaltres.

■ El dictat a escala intergovernamental des del Consell Europeu trasllada una imatge molt poc democràtica en la definició de les polítiques europees i provoca un descrèdit creixent...

Aquí hem d’evitar equivocacions. Penso que els nostres països ja no són sobirans i que hi ha una pèrdua de sobirania que és efecte de la globalització, de les finances internacionals. Hem perdut sobirania i Europa ens pot permetre recuperar-la, però una Unió Europea amb un rumb distint pel que fa a les polítiques econòmiques i socials, i també amb més legitimitat democràtica. Aquest és un repte molt important: més Europa, no menys Europa, però una Europa distinta, amb una gestió moderna, però que mantingui els principis i els valors socials i democràtics. La pregunta potser és: com es pot organitzar una democràcia en una dimensió supranacional? Aquesta és una qüestió complexa, perquè la democràcia que hem practicat fins ara era essencialment de caràcter nacional. És un repte per a totes les forces democràtiques progressistes. També per al moviment sindical. Hem de construir eines democràtiques d’una dimensió supranacional que ja existeix, tot i que sigui en estat embrionari, i a la qual manca legitimitat.

■ La governança ataca justament el que suposava el major atractiu del projecte europeu: el seu model social.

Això reflecteix una certa homologació que la Unió Europea ha acceptat en funció dels criteris que s’han imposat a escala global, amb les polítiques neoliberals. Fins a un cert punt, la Unió Europea va defensar el seu propi model, d’una manera bastant eficient, limitant els danys. Ara no. S’ha col·locat en una altra línia, perquè hi ha altres majories polítiques que dominen actualment les institucions europees. Europa fa la impressió que s’oblida que ha estat fins ara el portador d’una visió social. Hi ha hagut la construcció d’una civilització del treball, d’un model social imparabile, i aquest model necessita ser adaptat a la nova realitat del món i de l’economia global, cosa que sembla evident. Però entre una adaptació i un abandonament hi ha una diferència important. Ho deia Delors: Europa s’ha d’adaptar, però no ha de renegar de si mateixa. L’economia social de mercat ha estat l’eix de la realitat europea fins ara. Estem en el camí de gastar tot això. I seria una regressió greu i una contradicció de fons. Perquè Europa significa cohesió social, solidaritat social, drets, el treball com a factor condicionant de l’economia.

■ Què podem fer des de les organitzacions sindicals europees per reforçar el model social i parar els peus a aquesta ofensiva contra els drets i les condicions de la classe treballadora?

Aquest és el gran repte que té el moviment sindical europeu. En el seu moment la idea va ser la unificació sindical. Es va aconseguir mitjançant la CES, tot i que va costar 25 anys fins que es va completar. Avui la CES representa el conjunt del moviment sindical europeu, amb totes les seves famílies històriques. És un gran avantatge tenir un portaveu únic que pugui parlar en nom de tots. Mitjançant l’evolució

institucional de la Comissió Europea hem assolit, a més, alguns poders d’intervenció que, en principi, semblava molt difícil aconseguir per la nostra pròpia força. Em refereixo a l’entramat del diàleg social, de concertació a escala institucional, però també de pactes negociats amb la patronal. També la legislació social europea ha comportat alguns drets afegits als que existien en els marcs nacionals. Penso en la directiva dels comitès d’empresa europeus, per exemple, que ens obre nous espais d’intervenció. Fa 10 o 15 anys això va canviar. Es va homologar la visió ideològica, política i econòmica d’Europa al model neoliberal. El moviment sindical ha reaccionat defensant-se, ha aconseguit mitigar els aspectes més negatius, però, en alguns països més que en altres, ha realitzat un replegament i ha intentat defensar els seus propis models nacionals. S’ha de fer un salt qualitatiu, s’ha d’avançar en l’àmbit europeu. S’ha de posar Europa com a prioritat no tan sols en els congressos i en les declaracions, sinó també en el dia a dia de l’acció sindical. Penso que el camí de la integració de les plataformes reivindicatives, una capacitat de coordinació de les lluites sindicals, seria un camí per fer aquest salt qualitatiu. Però això significa que Europa ha de ser una prioritat en l’acció sindical, no senzillament un afegit. Ara tinc la impressió que tenim plans nacionals, als quals s’afegeix el nivell europeu. Si no hi ha distinció entre agenda nacional i agenda europea per als governs, no n’hi ha d’haver tampoc per a nosaltres, tot i que cal respectar les adaptacions que siguin necessàries. Però això és més fàcil de dir que de fer. ■

Ricard Bellera